

YTTRANDE
2018-06-21

Utbildningsdepartementet

u.registrator@regeringskansliet.se

Remissvar över betänkandet Med undervisningsskicklighet i centrum – ett ramverk för lärares och rektorers professionella utveckling SOU 2018:17, diarienummer U2018/01224/S

Autism- och Aspergerförbundet överlämnar härmed sitt yttrande över rubricerade remiss. Förbundet arbetar för att förbättra villkoren för barn, unga och vuxna med autism, Aspergers syndrom och andra autismspektrumtillstånd. Förbundet har cirka 17 500 medlemmar över hela landet. Bland dessa finns personer med egen funktionsnedsättning, närstående och personer som är professionellt verksamma inom området.

Inledning

Autism- och Aspergerförbundet har dels i vår skolplattform¹ men även i flera remissvar² på skolutredningar de senaste åren visat på ett stort behov av kompetenssatsningar och kontinuerliga fortbildningsinsatser för samtlig personal inom skolan inklusive särskolan och förskolan i syfte att säkerställa att varje barn och varje elev med autism får rätt stöd utifrån sitt specifika behov och sina individuella förutsättningar. Men det gäller också i hög grad att skapa tillgängliga skol- och lärmiljöer för dessa elever, vilket är elevhälsans främsta uppdrag. Skolors generella brist på specialdidaktisk kompetens när det gäller elever med autism är problematisk. Avsaknaden av utvecklad sensitivitet för elevernas problematik genererar undervisningssituationer som utgör hinder för eleverna. Det får till följd att det många gånger anläggs ett bristperspektiv i synen på eleverna, vilket innebär att misslyckandet läggs på eleverna istället för i insikten att man inte har tillräcklig kompetens. Studier visar även att lärare som undervisar elever med autism oftare upplever stress.³

Vår senaste skolenkät är nedslående läsning. Måluppfyllelsen för elever med autism är låg. Endast 44 procent av eleverna når godkända betyg i svenska, engelska och matematik. I jämförelse med vår

¹ <http://www.autism.se/skolplattform>

² <http://www.autism.se/remissvar>

³ [http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1365-](http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1365-2788.2005.00732.x/abstract;jsessionid=DC293750A16CEB51C89B4408CF2C3FDA.f02t01)

[2788.2005.00732.x/abstract;jsessionid=DC293750A16CEB51C89B4408CF2C3FDA.f02t01](http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1365-2788.2005.00732.x/abstract;jsessionid=DC293750A16CEB51C89B4408CF2C3FDA.f02t01)

skolenkät 2016 är måluppfyllelsen densamma men i grundskolan har den sjunkit med fyra procentenheter på två år – från 49 till 45 procent. Särskilt låg måluppfyllelse har elever med autism i grundsärskolan, där endast 32 procent når upp till godkända betyg i nämnda ämnen.

Skolenkäten 2018 visar även att frånvaron (annan frånvaro än giltig frånvaro eller sjukdom) för elever med autism är alarmerande hög. På två år har frånvaron ökat till 52 procent i jämförelse med 46 procent 2016. För flickor i årskurs 7-9 är siffran så hög som 78 procent. Även den längre sammanhängande frånvaron har ökat väsentligt. Ökningen är dessutom genomgripande och berör alla skolformer och alla årskurser. Lägst frånvaro finns i grundsärskolan men det har skett en fördubbling på två år och idag är frånvaron knappt 30 procent.

Skälen till den låga måluppfyllelsen och den höga frånvaron för elever med autism är flera:

- Bristande autismkompetens hos personalen
- Bristande anpassning av skolmiljön
- Bristande stöd i sociala situationer
- Bristande stöd i lärsituationen
- Nyckelpersoner är frånvarande
- Mobbning och kränkande behandling

De negativa resultaten i 2018 års skolenkät kan delvis tillskrivas den inkluderingsvåg som sveper över landet. Många gånger sker inkludering utan hänsyn till elever med olika behov och olika funktionsnedsättningar; man gör inga anpassningar för att de ska fungera för alla elever helt enkelt. I Skolverkets rapport *Tillgängliga lärmiljöer?* anger två tredjedelar av huvudmännen att man strävar efter att minska antalet särskilda undervisningsgrupper.⁴ Detta får ödesdiga konsekvenser för elever med autism som många gånger har behov av att lära sig i ett mindre sammanhang på grund av de konsekvenser funktionsnedsättningen medför. Elever med autism har bland annat svårigheter inom socialt samspel och social kommunikation samt många gånger perceptuella svårigheter. Att befinna sig i ett klassrum utan anpassningar och rätt stöd gör att många av de här eleverna inte kan vara i skolan.

Sammanfattning av Autism- och Aspergerförbundets synpunkter

Autism- och Aspergerförbundet tillstyrker utredningens förslag utom förslag under punkt 7 och 10 som vi inte tar ställning till. Förslag under punkt 12 har vi inga synpunkter på.

Vi anser dock att förslagen som helhet saknar ett funktionsrättsperspektiv och det är även oklart om bland annat speciallärare och specialpedagoger kommer att få ta del av det föreslagna professionsprogrammet. Vidare menar vi att det är viktigt att kompetensutvecklingsinsatser även utgår från det faktiska elevunderlag som finns på en skola. Det gäller i synnerhet för den grupp vi representerar, elever med autism.

Ett framtida professionsprogram behöver också ses i ljuset av lärarutbildningen där specialpedagogiska och didaktiska kunskaper tillhör de främsta bristområdena, enligt studenterna själva. Därför behöver ett framtida professionsprogram tydligt ta sikte där bristerna är som störst. Även lärare själva efterfrågar fortbildning och fördjupad kunskap inom det specialpedagogiska

⁴ Tillgängliga lärmiljöer? Rapport 440, Skolverket 2016

området. Ofta saknar man även verktyg för hur man ska arbeta med elever med funktionsnedsättning. Detta är särskilt tydligt när det gäller att arbeta med elever med autism. De här aspekterna gäller också kontinuerlig och relevant fortbildning av lärare och rektorer. Autism- och Aspergerförbundet identifierar dock bristande kompetens när det gäller autism hos samtliga personalgrupper i skolan. Huvudmännen är grupp som många gånger glöms bort, men det är vitalt att de har grundläggande kunskap om elever med funktionsnedsättning.

Självklart delar vi utredningens uppfattning att det administrativa arbetet måste minska, men det får inte ske på bekostnad av elever i behov av extra anpassningar eller särskilt stöd. Det är lagstadgat att extra anpassningar och särskilt stöd ska dokumenteras vilket snarare bör ses som stöd för alla som arbetar med eleven, inte betraktas som administration. Mer angeläget är det att rektorer och lärare får bättre tillgång till administrativ stödpersonal.

Vi anser att det fortsatt ska gå att anmäla till exempel bristande stöd till Skolinspektionen. Vi ser många gånger huvudmän som ställer sig bakom en rektor då en elev inte får stöd eller där stödet inte är tillräckligt. De finns också fall där rektor och huvudman är en och samma person: vem ska man då framföra sitt klagomål till? Det skulle skapa en rättsosäker situation om möjligheten att anmäla till Skolinspektionen gick förlorad.

Autism- och Aspergerförbundet är kritiska till det ensidiga socioekonomiska perspektivet som även den här utredningen ställer sig bakom. Skolan kan inte ensam bryta segregationen, det krävs ytterligare samhällsinsatser och politiska incitament för att förbättra den utvecklingen. Det kompensatoriska uppdraget ska gälla även elever med funktionsnedsättning. De socioekonomiska mått som används här och även ibland andra Skolkommisionens slutbetänkande är inte tillräckliga. Vi saknar ett intersektionellt perspektiv.

5 Utvecklingsmöjligheter för legitimerade lärare och rektorer – professionsprogrammet i praktiken

Autism- och Aspergerförbundet tillstyrker förslagen under rubrik 5. Vi har dock en del synpunkter som vi vill framföra.

Övergripande saknar vi ett funktionsrättsperspektiv i diskussionen om ett professionsprogram för legitimerade lärare och rektorer. Det är oklart om satsningen även kommer att innefatta speciallärare och specialpedagoger. Utredningen nämner visserligen i den inledande analysen och beskrivningen, att en väg idag för lärare är att vidareutbilda sig till speciallärare eller specialpedagog. Vi menar dock att det finns ett stort behov av att nu verksamma speciallärare och specialpedagoger får kontinuerlig fortbildning främst när det gäller kunskap om autism, vilket är något som helt saknas som ett obligatoriskt inlag i deras utbildning idag. Visserligen kommer det inom en snar framtid att ingå ett moment om 15 poäng om neuropsykiatriska svårigheter i speciallärar- och specialpedagogutbildningen⁵, men vi anser att det inte räcker. En speciallärarutbildning med inriktning mot autism är ett krav vårt förbund driver.⁶

Det råder stor brist inte bara på lärare utan även på speciallärare och specialpedagoger vilket syns tydligt i vår senaste skolenkät. I jämförelse med resultatet från vår skolenkät 2016 har andelen elever

⁵ Promemoria Specialpedagogisk kompetens i fråga om neuropsykiatriska svårigheter (U2017/01365/UH)

⁶ Autism- och Aspergerförbundets skolplattform: <http://www.autism.se/skolplattform>

med autism som får sitt stöd utformat i samråd med specialpedagogisk kompetens sjunkit från 43 procent 2016 till 36 procent 2018. Av enkäten syns också att tillgången till sådan kompetens varierar beroende på var du bor. I Skåne finns specialpedagogisk kompetens med i utformningen för 46 procent av eleverna med autism medan den siffran för Norrland är så låg som 32 procent. Likaså finns skillnader i kön och för skolform. Specialpedagogisk medverkan i utformning av stödet för flickor med autism i gymnasiesärskolan är endast 14 procent.⁷

Vi delar utredningens uppfattning att läraren själv ska ha stort inflytande över innehållet i kompetensutvecklingsinsatser men att både skolledning och huvudman ska kunna påverka innehållet beroende på vilken förstärkning som är nödvändig utifrån kommun- och skolenhetsperspektiv. Självklart är det också väsentligt att man utgår från de behov eleverna har i hur man satsar i det här sammanhanget. Framför allt är det viktigt att säkerställa att personalen har rätt kompetens för att möta de behov som elever med funktionsnedsättning har.

Vidare har ju utredningen till uppgift att ge förslag på hur ett professionsprogram för etablerade lärare och rektorer skulle kunna se ut men vi menar att man ändå behöver förhålla sig till hur den nuvarande lärarutbildningen ser ut för att skapa en heltäckande bild av de behov som finns när det gäller framtida kompetenssatsningar i skolan.

Lärarnas Riksförbund genomförde 2016 en undersökning bland studenter på lärarutbildningen om hur de uppfattar den nya lärarutbildningen.⁸ Det framkommer att två av de främsta bristområdena som studenterna identifierar rör specialpedagogiska och ämnesdidaktiska kunskaper. Sådana brister får självfallet konsekvenser när studenterna sedan etablerar sig som lärare och vi anser att lärarutbildningen dels måste innehålla mer specialpedagogik men också fler ämnesdidaktiska inslag. Båda delarna är viktiga till exempel när det gäller utformningen av extra anpassningar inom ramen för den egna undervisningen. Hur skicklig en lärare är på att anpassa stoffet för att passa alla i elever i klassrummet blir i den här kontexten vital. Även om det förstås är tänkt att läraren ska utforma de extra anpassningarna inom ramen för den ordinarie undervisningen i samverkan med elevhälsopersonal med specialpedagogisk kompetens, så är det läraren själv som ska kunna identifiera behoven hos eleverna och för det krävs ett specialpedagogiskt synsätt och verktyg för att det ska fungera. Det föreslagna professionsprogrammet tar sikte på att lärare ska få vara lärare och hela tiden utveckla sig inom det pedagogiska, metodiska och didaktiska området och vi tror därför att det behöver tydliggöras kring väsentliga delar som bör ingå i en sådan omfattande satsning som det tas sikte på, varav vi lyft ett par här som vi anser är av extra vikt.

6 Kontinuerlig och relevant kompetensutveckling och fortbildning för lärare och rektorer

Autism- och Aspergerförbundet tillstyrker förslagen under rubrik 6. Vi har dock en del synpunkter som vi vill framföra.

⁷ Autism- och Aspergerförbundets skolenkäter 2016 och 2018:

http://www.autism.se/skolenkat_2018

http://www.autism.se/skolenkat_2016

⁸

https://www.lr.se/download/18.49a57dc61581e8e63e05e4b8/1478170317093/hur_bra_ar_den_nya_lararutbildningen_201611.pdf

Som framgår av utredningen anger lärarna själva att elever i behov av omfattande anpassningar och särskilt stöd är ett av de främsta områdena där man önskar kompetensutveckling. Det är positivt att det idag tillkommit stora satsningar till exempel Läslyftet, vilka syftar till att öka den generella kompetensen inom olika områden hos stora grupper lärare. Men vi ser ofta att lärare själva efterfrågar det specifika, att de till exempel behöver mer konkreta specialpedagogiska verktyg. Utredningen betonar att en central komponent i ett framtida professionsprogram är just att utveckla lärarnas undervisningsskicklighet därför måste det finnas obligatoriska inslag av både specialpedagogik och ämnesdidaktiska inslag i ett framtida professionsprogram, se vidare under punkt 5.

Autism- och Aspergerförbundet delar utredningens syn att huvudmännens ansvar därför ska preciseras om ett framtida professionsprogram blir verklighet. Likaså delar vi uppfattningen att det krävs förbättringar både när det gäller antalet statsbidrag och för hur ansökningsförfarandet ser ut. Alla typer av huvudmän ska ha samma chans att ansöka om statsbidrag men det är viktigt att statsbidragen därefter används för det som de är menade att göra.

I korthet ser vi följande behov av kompetenshöjande åtgärder i skolan:

Huvudmännen behöver ha ett tydligare funktionshinderperspektiv när det gäller styrningen av resurser till skolorna, vilket kräver kunskap om funktionsnedsättningar. Kunskap om och inkludering av ett funktionshinderperspektiv krävs till exempel för att få till stånd ett bra systematiskt kvalitetsarbete samt att tillräckliga resurser tillförs skolorna för de elever som har behov av omfattande anpassningar och stöd. Kommunernas aktivitetsansvar för unga måste innebära att man arbetar proaktivt och säkerställer tidiga och rätt insatser redan i grundskolan, vilket inte görs utan kunskap om de elever som finns där.

Vi anser att delen om funktionsnedsättningar i *rektorsutbildningen* dels ska examineras och dels följas upp för att se om det gett positiva effekter för elever med funktionsnedsättningar. Kompetens om funktionsnedsättningar är också viktig då det är rektor som ansvarar för upprättande av pedagogiska utredningar som bland annat syftar till att beskriva elevens behov av stöd i skolsituationen men också ansvarar för beslut om och upprättande av åtgärdsprogram. Likaså har rektor en central roll för de kompetens- och fortbildningsinsatser som genomförs på skolan, vilket också kräver kompetens om olika funktionsnedsättningar.

De som idag arbetar i skolan måste få fortbildning om autism. Speciellt viktigt är det att *speciallärare och specialpedagoger* får riktade insatser då de är centrala i det förebyggande och främjande elevhälsoarbetet framför allt för att säkerställa att skol- och lärmiljöer är pedagogiskt, socialt och fysiskt tillgängliga för alla elever. Vi anser därför att det ska ingå en kurs motsvarande minst fem veckors heltidsstudier om autism för blivande lärare.

Alla *lärare* måste kunna anpassa sin undervisning och centralt är också en insikt om hur skolans läroplaner och kunskapskrav får effekt på elever med autism vars svårigheter tangerar de förmågor som idag krävs för att klara skolans alla ämnen. Autism- och Aspergerförbundet anser som tidigare nämnts att det ska finnas en specialisering mot autism för speciallärare. Spetskompetens måste finnas och efterfrågas också av skolans övriga personal. Vi ser även gärna andra professioner som till exempel arbetsterapeuter som en del av elevhälsan med sin kunskap om bland annat hjälpmedel.

Elevassistenter eller andra resurspersoner som arbetar i grundskola och på fritidshem ska ha genomgått en grundutbildning om autism. De är oftast de som är närmast eleverna. Ökad kunskap

bäddar för att de stannar längre på arbetsplatsen vilket gynnar eleverna med autism vilka har stort behov av kontinuitet.

Vårt förbund ser också behov av ökad kompetens om autism, inkluderande alternativ och kompletterande kommunikation (AKK) inom *grundsärskolan* där måluppfyllelsen för elever med autism och intellektuell funktionsnedsättning är mycket låg.⁹ Eleverna inom grundsärskolan måste få en god grund i skolan då de idag har ytterst små möjligheter att komma in på den reguljära arbetsmarknaden.

Även inom *förskolan* behövs ökad kompetens om autism. Idag ges individuellt stöd inte alltid vid behov då förskolans läroplan tar sikte på gruppen snarare än individen. Det finns även en vänta-och-se attityd vilket drabbar barn med autism fast kunskapen om tidiga och rätt stödinsatser finns, och rätt stöd även är vitalt inför kommande skolstart. Det gäller också för förskolechefer.

Det behövs ett tydligare *jämställdhets- och normkritiskt perspektiv* i skolan och inom all lärarutbildning när det gäller synen på elever med funktionsnedsättningar, vilket bör finnas som en röd tråd i ett framtida professionsprogram. Flickor uppmärksammas inte på samma sätt som pojkar och de får generellt sett sämre stöd, vilket måste förändras. Elever med autism kan felaktigt uppfattas som utmanande vilket kräver kompetens hos alla vuxna i skolan i att rätt bemöta eleverna. Ett normkritiskt synsätt hos de vuxna är avgörande för att undvika och förebygga mobbning och kränkningar av barn med autism.

För en mer utförlig beskrivning av den kompetensförstärkning vi anser nödvändig i skolan hänvisar vi till vårt remissvar avseende U2017/01365/UH.¹⁰

7 Hur kan karriärsreformen och lärarlönesatsningen utvecklas

Autism- och Aspergerförbundet tar inte ställning till detaljerna i utredningens förslag under den här punkten men anser att det är viktigt att modellen som helhet får legitimitet. Inte minst med tanke på hur försteläraformen i viss mån fått negativ påverkan på lärarkollektivet. Vi är även medvetna om att Skolmyndighetsutredningen som nyligen kommit med sina förslag inte ställer sig bakom de förslag som här presenteras.

8 Statliga insatser för lärare som bedriver undervisning i verksamhet som bedrivs på entreprenad.

Autism- och Aspergerförbundet tillstyrker förslagen under rubrik 8.

⁹ Autism- och Aspergerförbundet skolenkät 2018: http://www.autism.se/skolenkat_2018

¹⁰ Autism- och Aspergerförbundets remissvar över Specialpedagogisk kompetens i fråga om neuropsykiatriska svårigheter: <http://www.autism.se/rfa/uploads/Remissvar/Autism-%20och%20Aspergerf%C3%B6rbundet%20remissvar%20U2017-01365-UH.pdf>

9 Hur ska lärares, rektorers och förskolechefers administrativa arbete minska?

Autism- och Aspergerförbundet tillstyrker förslagen under rubrik 9 men har dock en del synpunkter som vi vill framföra.

Den bild som utredningen målar upp kring skolans prioriteringar, och tidigare bortprioriteringar av till exempel administrativ stödpersonal, visar på ett grundläggande systemfel där både lärares och rektorers roll allt mindre har kommit att handla om det centrala pedagogiska uppdraget. Det är vitalt att alla skolaktörer verkar för att återställa skolans huvudsakliga uppdrag, det vill säga att alla elever ska ha tillgång till en likvärdig undervisning av hög kvalitet. Det är dock skillnad på onödig administration och nödvändig sådan. Vi anser, vilket också framgår tydligt av skollagen, att dokumentation som rör extra anpassningar och särskilt stöd, det vill säga individuell utvecklingsplan och åtgärdsprogram inte ska ses som administration. Sedan lagändringen om extra anpassningar tillkom, har andelen åtgärdsprogram sjunkit drastiskt men det har inte förbättrat för elever i behov av stöd. Lärarna själva signalerar om att extra anpassningar inte alltid utformas i samverkan med specialpedagogisk kompetens utan det läggs på den enskilda läraren att ensam lösa detta i det egna klassrummet. Det finns lärare som berättar att om de har elever i behov av särskilt stöd så skjuts det tillbaka in i klassrummet med orden: lös det med extra anpassningar. Ett sådant förfarande minskar knappast lärares arbetsbörda. Vi anser att det är synnerligen viktigt att oavsett om det rör sig om extra anpassningar eller särskilt stöd så måste man dels kartlägga behovet för att stödet ska bli rätt från början samt att både extra anpassningar och särskilt stöd självfallet ska dokumenteras och även följas upp. Utöver att sådan dokumentation syftar till att stödet blir rätt utifrån elevens förutsättningar och behov så ska dokumentationen även fungera stödjande för lärare och annan personal. Att stödbehovet finns dokumenterat underlättar också vid stadiövergångar, skolbyte och byte av lärare till exempel. Detta har också flera utredningar pekat på är avgörande faktorer för att till exempel öka andelen elever som når skolans mål.

När det gäller *9.7.2 Uppdrag till Statskontoret att utvärdera hanteringen av enskildas klagomål över skolväsendet* känner vi en viss oro. En sådan utvärdering kan självklart vara viktig men om konsekvensen blir den att det inte längre går att enskilt överklaga till exempel brister i stöd till en elev till Skolinspektionen (inkluderande Barn- och elevombudsmannen) eller Skolväsendets överklagandenämnd, menar vi att det skulle utgöra en mycket rättsosäker situation för barn och elever i skolan.

Utöver våra skolenkäter har vi även kontakt med våra medlemmar via vår rådgivning. Det är ganska vanligt att om en elev inte får rätt stöd och man vänder sig till huvudmannen med sitt klagomål, så gör denne gemensam sak med rektor, och menar att skolan gjort tillräckligt. Ibland kan även rektor och huvudman vara samma person, eller att de verkar inom samma skola. Särskilt vanligt är detta i fristående skolor. I sådana fall skulle det bli väldigt svårt att framföra klagomål över huvud taget. Många gånger ges stöd utan att behovet kartläggs; skolan har en uppsättning stödåtgärder som man behärskar, utan tanke på att dessa åtgärder faktiskt inte fungerar för alla elever. Som vi tidigare nämnt, är kompetens om autism låg i skolan och man pekar ofta ut eleven som problemet utan att se att skolan själv brister, och ofta lastas även föräldrar som strider för att få rätt stöd för sina barn. Vi menar därför att det är oerhört viktigt med en neutral part som Skolinspektionen som dessutom helt och fullt utgår från det skollagens bestämmelser, vilket inte alltid är fallet med huvudmännen.

10 Hur kan fler erfarna lärare och rektorer stimuleras att söka sig till skolor med svåra förutsättningar?

Autism- och Aspergerförbundet har svårt att ta ställning till utredningens förslag under den här punkten. Vi har förståelse för att det krävs åtgärder för att få fler lärare att söka sig till skolor med så kallade svåra förutsättningar. Däremot tror vi inte att det enkelt går att lösa detta genom ensidiga lösningar i skolan, och i det här fallet väldigt detaljerade förslag på hur man ska locka lärare att söka sig till de här skolorna. Det kräver dels en bredare analys och samtidigt andra insatser inom en rad samhällsområden för att hitta långsiktiga lösningar för att minska segregationen. I våra remissvar på Skolkommissionens slutbetänkande¹¹ framförde vi liknande kritik. Vi menade också att det saknades ett funktionsrättsperspektiv och att elever med funktionsnedsättning inte alls lyftes där. Skolans kompensatoriska uppdrag gäller i samma mån elever med funktionsnedsättning. Samma kritik riktar vi till den här utredningen. Dessutom finns det flera samverkande faktorer också med avstamp i hur man betraktar det här ur ett socioekonomiskt perspektiv.

För det första saknas ett övergripande intersektionellt perspektiv. Många individer befinner sig i olika grupper samtidigt – det går alltså inte att se det ur ett snävt socioekonomiskt perspektiv. Det kan handla om att man bor i socioekonomiskt utsatt områden, har en funktionsnedsättning, psykisk ohälsa och föräldrar med låg utbildningsnivå och låg inkomst.

För det andra anser vi inte att det socioekonomiska indexet som både den här utredningen och Skolkommissionen föreslagit inte är ett tillräckligt bra och relevant mått. Det borde även finnas ett funktionsrättsperspektiv om man vill försöka utjämna skillnaderna på övergripande nivå i skolan i ett sådant index. För en utförligare beskrivning av vår alternativa modell hänvisar vi också här till våra remissvar på Skolkommissionens slutbetänkande.¹²

11 Behörighetsgivande utbildning för personer som är nära en lärarexamen

Autism- och Aspergerförbundet tillstyrker förslagen under rubrik 11.

12 Vissa frågor om modersmål, svenska som andra språk och språkutveckling

Autism- och Aspergerförbundet har inga synpunkter under denna rubrik.

Datum som ovan

Ulla Adolfsson
Ordförande

genom
Agneta Söder
Ombudsman, agneta.soder@autism.se

¹¹ <http://www.autism.se/2017>

¹² <http://www.autism.se/2017>